

# Vesnička

KVĚTEN 2023

Pomáháte  
zraněným  
dětským duším

Děvčátko  
v divoké řece



SOS DĚTSKÉ  
VESNIČKY





## Úvodní slovo



Milí přátelé,

jaro už je v plném proudu a s ním už tradičně narostl počet výletů a dalších venkovních aktivit, které pro děti pořádáme. V červnu nás ale v Brně čeká také jedna speciální akce, na kterou se velice těšíme: oslavíme totiž 20. výročí od otevření naší nejmladší SOS dětské vesničky v Brně-Medlánkách. Připravujeme nabitý program plný atrakcí pro děti, a zároveň i den otevřených dveří pro dospělé návštěvníky, kteří se zajímají o život v SOS vesničce. Není to jediné letošní výročí – SOS dětská vesnička ve Chvalčově oslaví na podzim kulaté padesáté výročí od zahájení své činnosti.

O naší pomoci pěstounským rodinám a dětem, které vychovávají, píšeme v časopise Vesnička poměrně často. V tomto čísle ale přinášíme poprvé podrobnější pohled na velkou skupinu pěstounů, která je mnohdy opomíjena. Příbuzenští pěstouni – babičky, dědečkové, tety, strýčkové, ale i sestřičky či starší sourozenci – ti všichni se stávají náhradními pečova-

teli dětí mnohdy nečekaně, bez důkladné přípravy, bez času na rozmyšlenou. Jejich výhodou je vybudovaná vazba s dítětem, které neodchází do neznámého prostředí, ale k někomu, koho zná. Nevýhodou může být právě ta nepřipravenost, náročnost péče o přijaté děti někdy příbuzenské pěstouny zaskočí. My jsme tu od toho, abychom jim pomohli se s novou rolí co nejlépe vypořádat a vybudovat dětem stabilní zázemí.

Děti, které potřebují naši pomoc, je stále mnoho. Nově začínáme pomáhat také dětem v Kolíně, kde jsme otevřeli novou pobočku naší sociálně aktivizační služby pro ohrožené rodiny SOS Kompas. O tom, co je nového v ostatních pobočkách SOS dětských vesniček, se dočtete na následujících stránkách.

Přeji vám krásné dny plné sluníčka!

*Lenka Gläserová*

Lenka Gläserová  
vedoucí sociální pracovnice, SOS Přístav Brno

**Vydavatel:** SOS dětské vesničky, z.s., Strakonická 98, 159 00 Praha 5, IČ: 00407933. **Účet veřejné sbírky:** 211 757 409 / 0300, **účet pro naše dárce:** 120 777 711 / 0300.  
**Redakce:** Radana Košťáliková, Michaela Poláková, Milan Palán. **Grafická úprava:** Martin Málek.

**Uzávěrka:** 18. 4. 2023. **Náklad:** 7 800 ks. **Vyrobil:** Česká mailingová společnost, s.r.o. **Výrobní cena:** 4,56 Kč. Vychází čtvrtletně. ISSN 1803-1730. Jména dospělých osob a dětí, jejichž příběhy vám v časopise přinášíme, jsou z důvodu ochrany soukromí většinou změněna. Ilustrační fotografie, není-li uvedeno jinak, pocházejí z fotobanky SOS dětských vesniček.



### MALÍ MOTÝLI UDĚLALI DĚTEM VELKOU RADOST

V brněnském domě motýlů Papiilonia se dozvíte o motýlech úplně všechno. Děti z naší místní pobočky tam měly možnost na vlastní oči vidět fascinující zázrak zrození i života těchto pestrobarevných fešáků. A když jim některý sednul na ruku nebo rameno, raději ani nedýchaly, aby tu krásu nezaplašily.



### PEPCO PODPORUJE OHROŽENÉ DĚTI

Pro děti z rizikového prostředí je naše volnočasové centrum bezpečné místo, kde mohou smysluplně trávit svůj čas. Napíší si domácí úkoly, doučí se, co ve škole nepochopily, malují, hrají fotbal, jezdí na výlety a dělají další věci, které ostatní děti běžně v rodinách zažívají. Třeba takové přípravy na Velikonoce. Za podporu těchto aktivit děkujeme společnosti Pepco.



### RADOSTI SEM, SMUTKY A STAROSTI PRYČ!

Jedno jarní odpoledne jsme s dětmi věnovali našim radostem a trápením. Mluvili jsme o tom, co nám dělá radost, ale i o tom, co nám radost nedělá a z čeho jsme smutní. Vše jsme si napsali na lístečky a ty těžké věci připevnili na kmen stromu, aby s námi zůstaly už napořád. Naopak ty ošklivé jsme dali na větvičky, aby je od nás vítr odfoukl.



### KOMERČNÍ BANKA POMÁHÁ DĚTEM V KRIZI

SOS dětské vesničky uzavřely v roce 2019 partnerství s Komerční bankou s cílem získávat podporu pro pomoc ohroženým dětem pomocí investičních produktů nabízených klientům banky. V minulém roce byla finanční pomoc směřována na terapeutickou pomoc dětem v krizovém centru SOS Sluníčko, které přišly o svou původní rodinu buď dočasně, nebo definitivně. Za podporu moc děkujeme.



## Dopisy z tábora

Ivana byla na skromné bydlení zvyklá, ale pro Alenku si představovala něco jiného – a pro sebe vlastně taky. Od mámy, která jí neměla ráda, utekla v šestnácti, chvíli bydlela u táty, ale protože jí bral peníze z brigád, byla ráda, když se seznámila s Ondřejem a nastěhovala se k němu. Když se jí narodila Alenka, myslela si, že konečně bude žít jako lidé okolo ní, obyčejně spokojeně.

Jenže Alenčin táta se zamiloval do někoho jiného a jednoho dne prostě odešel. Za pár týdnů bývalá tchýně vyhodila z bytu pryč i Ivanu s miminkem. Ivana si našla práci a levný pronájem ve sklepním bytě, když se ale zálohy na energie i ve dvoupokojovém bytě vyšplhaly nad Ivaninu výplatu – to už Alenka chodila do školky – bylo zle. Kamarádka jí pomohla přestěhovat věci do své chatky v zahradní kolonii, ale varovala ji: ta malá kamínka to nevytopí, do října si musíš něco najít.

### JAKO NA TÁBOŘE, ALE NE ÚPLNĚ

„Představuj si, že jsi na táboře“, říkala Ivana Alence, když se jí Alenka ptala, proč bydlí v chatičce. „Co kdybychom napsali dopis babičce?“. „Tak jo, mamí, budu ti diktovat. Milá babi, mám se dobře, jak se máš ty? Každý večer čekám, jestli uvidím vylézt krtka, ale vždycky vyleze, až když usnu. Těším se do školy, ale ještě nemám aktovku.“ Další dopis byl smutnější. „Ahoj babi, krtka jsem neviděla, pořád prší, asi mu nateče do pelíšku.“

Když začalo sněžit a Ivana Alenku odvedla do krizového centra SOS Sluníčko, prosila sociální pracovníci, aby s ní dál hrála hru na dopisy z tábora. „Alenko, takhle tetě ti pomůže babičce napsat. A já brzy přijdu na návštěvu.“ A Alenka psala: „Ahoj babi, mám se dobře. Je mi teplo a včera jsme s tetou pekli dobrou buchtu. Tady na zahradě je taky krtek, zeptám se, jestli mu můžu kousek donést. Večer brečím za mámou.“

### MILÁ BABI!

Sociální pracovníce Petra, která zatím Ivaně pomáhala vyřešit krajní situaci, zjistila, že Ivana nikdy nežádala o sociální dávky. „Je to hrozně složité, jednou jsem to zkusila, ale nerozuměla jsem formuláři a na úřadě na mě křičeli, radši jsem tam už nešla.“ Petra ji na úřad doprovodila, pomohla jí sehnat všechny potřebné dokumenty a se štěstím i sociální byt. První, co Ivana v útulné garsonce udělala, bylo psaní dopisu z Alenčina „tábora“. „Milá babi, už jsme zase s mámou spolu. Po tetách se mi stýská, ale dostala jsem od nich aktovku a penál. Zítra jdu do školy! Příště už ti napíšu sama!“





# Pomáháte zraněným dětským duším

Pan Jan Slanina podporuje SOS dětské vesničky mnoho let. Pochází z Kroměříže, z níž to je jen kousek do SOS dětské vesničky ve Chvalčově – na její výstavbě se pan Slanina dokonce před padesáti lety krátce podílel. Vystudoval stavební průmyslovku, celý život zasvětil architektuře a údržbě památek. Věnuje se také atletice, dodnes aktivně běhá. Má dva syny, dvě dcery a spoustu vnoučat.

## Vzpomenete si, kdy jste se poprvé dozvěděl o SOS dětských vesničkách?

V Hostýnských vrších na kraji okresu Kroměříž leží obec Chvalčov. Tam se na začátku 70. let začala stavět SOS dětská vesnička pro pěstounské maminky a opuštěné děti. Pracoval jsem tehdy na stavební údržbě v Technoplastu Chropyně. Dozvěděli jsme se, že je potřeba dokončit 3 poslední domy, hlavně fasády z brizolitu, které tehdy uměl málokdo tak dobře jako my. Věnovali jsme tomu tři víkendy v době, kdy byla na jiných stavbách nejlepší možnost přivydělat si na Vánoce – dodnes za to své kolegy obdivuji.

## Navštívil jste pak SOS vesničku i někdy později?

Ano, navštívili jsme s našimi dětmi jednu početnou rodinu, se kterou jsem se znal z dřívějších. Zrovna se vařil oběd a všechny děti pomáhaly, adekvátně podle svého věku, ale vesele a s chutí. Ukázaly nám také pejska, kterého se rodina ujala poté, co jej původní majitel vyhodil – bylo vidět, že i on je v tom dětském mumraji šťastný. Pěstounská maminka nám vyprávěla o jednom z chlapců, kterého nějaký „strýc“, zřejmě zaměstnanec vesničky, naučil hrát na varhany. Když pak

tento strýc náhle zemřel, chlapec týden nemluvil a jen krásně hrál na varhany. Děti vzpomínaly na to, jak je strýc vozil svou starou volhou na výlety, bylo vidět, že ho měly rády.

## Jak návštěva vesničky zapůsobila na Vás a Vaše děti?

Pro naše děti to bylo velké poučení o skromnosti a o účasti na společném životě bez nároků a stížností. Bylo to také o velkém, málo vídaném citovém vztahu mezi pěstounkou a dětmi. To, co nebylo vidět na první pohled, ale na ten druhý už ano, byla klidná a úspěšná organizace té malé komunity.

## Proč jste se rozhodl SOS dětské vesničky podporovat finančně?

Nemám žádné nadprůměrné příjmy, ale žijeme s manželkou skromně a snažíme se pomáhat tam, kde je to potřeba. SOS dětské vesničky pomáhají vytvářet rodinné a laskavé prostředí pro bezbranné děti. Jistě jsou v rodinách určité problémy s výchovou nebo vzdorem, ale vy dokážete ukázat dětem, že je možné změnit i špatné věci v dobré. Opatrujete a ochraňujete zranitelné dětské duše, které se do své těžké situace dostaly bez vlastního zavinění. Přijde mi důležité, že jsou v dnešní době lidé ochotní jim pomoci a najít novou cestu.

## Chtěl byste dětem, kterým pomáháme, něco vzkázat?

Ano, aby držely při sobě, pilně se učily, našly si svůj sport nebo umění, něco, čemu se budou v životě rády věnovat. SOS dětským vesničkám přeji, aby pokračovaly ve své práci bez překážek a s nadějí, že všechno dobře dopadne.



Foto: archiv J. Slaniny (uprostřed)

## Bije děti! Potrestat!

„Zbil spolužáka. Prosim o vyřešení.“ Zdá se to jako banální poznámka v žákovské knížce jedenáctiletého kluka? Agresivní puberták, to je jedna možnost. Sociální pracovnice Pavla má ale ještě jednu verzi, ve které hraje roli spoustou bolesti, ale také naděje.

„Davidův táta za námi přišel s prosbou o příspěvek na zooterapii, o které se dočetl na nástěnce úřadu práce. Trápilo ho, že jeho syn David skončil s milovaným fotbalem potom, co na trénink několikrát přišla jeho máma úplně opilá a dožadovala se kontaktu. David i jeho mladší sestřička byli čerstvě svěřeni do péče tátovi.“

### V NOUZI POZNÁŠ RODIČE

Pavla brzy zjistila, že obě děti potřebují víc než jen rozptýlení ve volných chvílích. Než se mámina závislost projevila v plné síle, úřady upřednostnily její péči, ale děti ve skutečnosti trpěly. Brzy skončily v krizovém centru a jediný, kdo je tam navštěvoval, byl právě táta Marian.

„Táta tehdy neměl práci ani peníze, ale stejně za námi jezdil každý den. Bylo to dvacet pět kilometrů tam a pak zpátky, táta jezdil na kole i v mrazu a od té doby má zničená kolena a musí mít hůl. Proto mě tak mrzelo, když se mu spolužák Láďa posmíval, a praštil jsem ho“ svěřil se David Pavle, když jí začal důvěřovat.

### SNÁHA SE CENÍ

Kromě zooterapie, na kterou SOS vesničky sehnaly příspěvek z nadace, dostal David něco mnohem důležitějšího: podporu celé své rodiny. „Davidův táta je snaživý, spolupracující. I přes svůj důchodový věk a zdravotní hendikep je schopný a ochotný zvyšovat svoje rodičovské kompetence v míře, jakou vidím málokdy. Davčovi a Aničce pomáhá se školou, ptá se na to, jak s dětmi mluvit, když jsou smutné nebo zmatené. Začalo to špatně, ale už mě párkrát napadlo, že takového tátu má málokdo...“, šťastně popisuje happy end Pavla.





## Příbuzní mohou být skvelými pěstouny

Věděli jste, že dvě třetiny všech pěstounských rodičů v České republice tvoří příbuzní děti? Nejčastěji se jedná o prarodiče, mezi pěstouny jsou ale také tety, strýcové, sestřenice či starší sourozenci. Do role náhradních rodičů se dostanou často zcela nečekaně, bez důkladné přípravy.

Selžou-li v péči o dítě vlastní rodiče a dojde k jeho odebrání z péče, prvním krokem je vždy hledání náhradního pečovatele v širší rodině. Teprve pokud se to nepodaří, dochází k umístění dětí do ústavní péče nebo k nepříbuzným pěstounům. Podle výzkumu, který nedávno publikovalo Centrum psychologické pomoci, téměř polovina (45%) příbuzenských pěstounů do poslední chvíle netušila, že budou vyzváni, aby přijali svého vnuka, synovce či sestru do pěstounské péče.

### NÁHRADNÍM RODIČEM ZE DNE NA DEN

Zároveň ti, kteří s péčí souhlasí, z velké většiny uvádějí, že neměli na výběr: „Je to moje vnučka, mám ji ráda, přece jsem ji nemohla poslat do dětského domova,“ říká jedna z příbuzenských pěstounek, paní Jana. „Do poslední chvíle jsem věřila, že se moje dcera vzpamatuje a péči o vnučku s naší podporou zvládne. Když zavolali z OSPODu, že Klárku odebrali a jestli se jí ujmu, nebylo co řešit. Ze začátku to ale bylo velmi složité, bydlela jsem v malém bytě, spaly jsme s Klárkou v jedné místnosti... Naštěstí mi pomohl syn, přestěhoval nás do většího bytu v sousedství, kde má Klárka vlastní pokojíček, i když malinký. Musela jsem si upravit pracovní dobu, abych se o ni mohla postarat. Někdy je to složité, ale už jsme si na sebe zvykli a jde nám to spolu docela dobře. Díky Klár-

ce jsem omládlá, zase chodím do ZOO a na třídní schůzky,“ vypráví pěstounka – babička.

### MÍSTO CESTOVÁNÍ PÉČE O PUBERTÁČKU

Do pozice příbuzenského pěstouna se dostávají i tety, sestřenice nebo třeba sourozenci, jako v případě dvacetileté Lucie. „V šestnácti jsem odešla z domova na internát, vyučila jsem se kadeřnicí. V salónu, kde jsem byla na praxi, mi po škole nabídli místo. Po roce jsem ale dala výpověď – chtěla jsem jet do Anglie jako au-pair. Vůbec mě nenapadlo, že místo anglického miminka dostanu na starost patnáctiletou sestru. Máma žije s chlapem, který pije, se ségrou se nesnesli, musela z domu. Naštěstí mě v salónu vzali zpět, jinak bych Natálku do péče nedostala. Naše soužití je trošku divoké, ze začátku mě vinila za to, že jsem z domova odešla tak brzy a ji tam nechala na pospas. Už se to ale trošku zlepšilo, pochopila, že u mě jí je líp než v nějakém ústavu. Navíc nám moc pomáhá sociální pracovnice z SOS vesniček. Zvládneme to,“ doufá Lucie.

„Na příbuzenské pěstouny někdy veřejnost pohlíží skrz prsty jako na někoho, kdo si dítě bere jen kvůli sociálním dávkám,“ říká Cyril Maliňák, ředitel programů doprovázení pěstounských rodin v SOS dětských vesničkách. „Je to velmi nefér. Jistě se mezi nimi najdou tací, kteří sociální systém zneužívají, ale velká většina z nich se o děti stará obětavě a na úkor vlastního pohodlí. Navíc na rozdíl od zprostředkovaných pěstounů neprochází důkladnou přípravou a jsou často hozeni přímo do vody. Snažíme se jim pomáhat, aby plavali co nejlépe.“



### VELIKONOČNÍ TVOŘENÍ SI DĚTI UŽILY

Na začátku dubna se děti z naší havířovské pobočky zúčastnily tvořivých dílniček v místní prodejně hypermarketu Globus. Kromě tradičních kraslic se pekly a zdobily sladké velikonoční perníčky, vyráběly pestrobarevné papírové květiny a kdo měl odvahu, nechal si jarními motivy ozdobit třeba i ruce nebo obličej.



### DB SCHENKER POMOHL S POTRAVINOVOU POMOCÍ RODINÁM

DB Schenker je jedním z našich dlouhodobých partnerů, na které se můžeme vždy spolehnout. V tomto roce nám Schenker několikrát pomohl s distribucí potřebné potravinové pomoci či jiných produktů pro ohrožené rodiny. Jejich finanční dar navíc podpořil naši péči o pěstounské rodiny. Děkujeme!



### SLUNÍČKO VYRAZILO NA PRVNÍ JARNÍ VÝLET

V našem krizovém centru to vypadá podobně jako v běžné rodině. Děti chodí do svých škol a školek, dělají si domácí úkoly, hrají si, pomáhají s vařením, koukají na pohádky a o víkendech jezdí na výlety. Právě ty bývají pro děti něčím absolutně novým a my se jim snažíme těchto krásných chvil dopřát co nejvíc – ať už vyrazíme do kina, do muzea, na hřiště nebo třeba na výlet na Skalku u Mníšku pod Brdy, kde jsme si v poutním areálu opekli i buřty.



### DR. OETKER POMÁHÁ NEJEN VE SLUNÍČKU

Společnost Dr. Oetker dlouhodobě podporuje SOS dětské vesničky, a to buď finanční, nebo materiální pomocí. Každoročně tak výrobky se známým logem obdrží mnoho rodin s dětmi, které podporujeme. V letošním roce udělaly mimo jiné velkou radost v našich krizových centrech SOS Sluníčko, kde se děti hned pustily do pečení velikonočních dobrot.





## Děvčátko v divoké řece

Alena se často budí z té samé noční můry. Říká v ní Dominice: *Nezlob se, nejde to. Opatruj se. A zabouchnou za ní dveře ústavu, kam Dominičku vrátila. Probuzení je úleva, ale zároveň přináší strach, že se to možná stane doopravdy.*

„Když jsem s Alenou mluvila poprvé, měla roztřesený hlas a kruhy pod očima,“ vypráví Klára, sociální pracovníce, která doprovází pěstouny na jejich náročném cestě. Pětiletá holčička Dominika byla oříšek...nebo spíš megaoříšek. Zdálo se, že je nešťastná: rozbíjela věci, na dětském hřišti bila děti, mluvila hrubě, křičela. Klára tušila, že to musí mít nějaký důvod, na který když přijdou, mohou se věci pohnout správným směrem.

### ZAHLCENA MOŽNOSTMI

„Napadlo mne, že problém bude v absenci řádu,“ pokračuje Klára. „Dominička byla v ústavní péči od miminka, neznala nic jiného než řád: jídla v přesně určený čas, procházky každé odpoledne, usínání přesně v osm. Teď poprvé se jí někdo ptal, jestli chce chleba s marmeládou nebo palačinky, sukni nebo kalhoty nebo co by chtěla v sobotu dělat.“

Vysvětlila jsem Aleně, že to, co je pro ni normální, je pro Dominiku jako pád do divoké řeky, a že všechno to zlobení je jen snaha udržet se nad hladinou. Zkusily jsme jí tedy vyjít vstříc. Spontánní Alena se třeba kvůli Dominičce naučila psát jídelníček na celý týden a dodržovat domluvený program. „Nebylo to lehké, byla jsem třeba zvyklá na neohlášené návštěvy, ale kvůli Dominice jsem je pozvala na jindy, abych jí na to mohla připravit.“

### POVOLIT UZDU

Po půl roce viděla Klára jinou Alenu, odpočatou, šťastnou. „Když jsme s Dominikou poprvé uvařili něco jiného, než co jsme předtím napsaly na jídelníček, obě jsme snad po letech klidně spaly. To, že byla schopná „porušit řád“ u ní paradoxně znamenalo, že se cítí v bezpečí, a pro mne, že jdeme správným směrem. Díky pomoci, co jsem od Kláry dostala, jsem mnohem klidnější a přemýšlím dokonce nad přijetím dalšího dítěte,“ uzavírá s úsměvem Alena.

## Velká pětka Svět ve tváři nade mnou

V březnové Vesničce jsme Vám slíbili, že se s Vámi podělíme o nejdůležitější myšlenky z metody Velká pětka (Five to Thrive), kterou naše sociální pracovníce a pracovníci používají při práci s klienty. Velká pětka vychází z poznatků neurovědy, které převádí do srozumitelných a hlavně fungujících aktivit. Ty je možné využít nejen v sociální práci, ale vlastně všude: ve vlastním rodičovství, v partnerství, mezi přáteli, při jednání na úřadech... Nevěříte?

### ZRCADLO, ZRCADLO, ŘEKNI MI!

Pro novorozené miminko je pečující osoba celý svět. Ten jeho vnitřní se pro něj skládá z pocitů pohodlí a nepohodlí, z ničeho jiného. Neví, kde je, nedokáže své pocity vyjádřit slovy, natož volat o pomoc. Když je mu zima nebo má hlad, prostě se rozpláče.

V mamince vzbudí jeho pláč také pocit nepohody. Přestane se věnovat tomu, co právě dělala, a skloní se nad miminko, většinou ho i vezme do náruče nebo pomazlí. To vidí, že jeho pláč nezůstal bez odezvy, a většinou se zoufalství změní v očekávání. To se odrazí v mámině tváři jako v zrcadle: usměje se, protože ví, že za chvíli bude pravděpodobně jejím dítěti líp. Příroda tady navodila podmínky dokonalého dialogu,

ke kterému nejsou potřeba slova, ale říká se v něm: jsem tu pro tebe, protože jsi pro mne důležitý.

### ABY BYL OBRAZ CELISTVÝ

V mozku při tomto dialogu se zrcadlem, které zranitelné, bezmocné bytosti znovu a znovu říká „jsi na světě nejdůležitější“, vznikají tak říkajíc „na pozadí“ miliony spojů, které bude nový člověk využívat celý život pro nesmírně složité procesy: třeba pro navazování vztahů, důvěru ke světu, odvaze ke zkoušení nových věcí, k překonávání překážek. Pokud je maminka odtažitá, úzkostná nebo dokonce své dítě odloží, zrcadlo, ve kterém se tvoří psychika a mozek dítěte, je roztříštěné a stejně roztříštěný je i jeho vnitřní svět, většinou už napořád.

Znáte rčení „jsi můj celý svět“? Když se díváte do tváře milovaného člověka, můžete tam tenhle vzkaz číst. Funguje to bohužel i naopak. Jsou lidé, kteří světem procházejí s tváří, která docela jasně říká: čekám od tebe jen to nejhorší. Co takového člověka může potkávat? Náš postoj a chování je často tím, co předurčí chování druhých. Jde s tím ale později v životě vůbec něco udělat? To uvidíme příště. Moc se s Vámi těším.





# Staňte se pravidelným dárce SOS dětských vesniček

Pomozte nám zajistit plynulou a dlouhodobou pomoc ohroženým dětem, kdykoliv ji potřebují.

Založte si trvalý příkaz na účet 120 777 711/0300 s Vaším variabilním symbolem na jakoukoli částku, která vyhovuje Vaším možnostem.

## HLAVNÍ PARTNEŘI

**Heimstaden**  
*prátelecký domov*

**e-on**

**pepco**

**OMV**

**KB**

**BOBST**

**NAGEL-GROUP**

**JetBrains Foundation**

**Dr.Oetker**

**Orbit**

**INSTITUCI  
SPOLEČNOSTI  
SOCIÁLNÍ  
KORPORAČNÍ**

**PORSCHE**  
ČESKÁ REPUBLIKA

**ACTION**

**Marriott**  
INTERNATIONAL

**ČSOB** Stavební  
společnost

**Raiffeisen  
BANK**  
Banka inspirovaná klienty

**DB SCHENKER**

**LAMA**  
energy

**MORA**

**cewe**

**Livesport**

**Hypoteční banka**

**ZAPA beton**

**Mirage**

**Riádkovna  
oficiální  
organizace  
členů  
SOS dětských  
vesniček**

**OSC**

**Chmellar**  
Business Development

**bel**  
for all for  
good

**AGROTEC**  
Group

**LIKOU**

**PURPLE  
FOUNDATION**

**VORWERK**

**EURO FRIGO**  
Praha spol. s r.o.

**TTT**  
NADACE ČEZ

**IPRE**

## MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

**Česká televize**


**Český rozhlas**

**BusinessMedia**  
CZECH REPUBLIC

**MINDSHARE**

**newton media**

## V ROCE 2022 NAŠI ČINNOST PODPOŘILY TYTO INSTITUCE

 Evropská unie  
Evropský sociální fond  
Operační program Zaměstnanost

Ministerstvo práce a sociálních věcí, Olomoucký kraj, Hlavní město Praha, Karlovarský kraj,  
Jihomoravský kraj, Karlovy Vary, Prostějov, Brno, Přerov, Aš, Zábřeh, Bystřice pod Hostynem, Cheb.